

Žila jednou jedna žena. Neměla děti, ale moc toužila po holčičce. Jednoho dne se proto vydala ke staré čarodějnici a žádala ji: „Pomoz mi, prosím tě. Velmi toužím po děťátku. Porad' mi, kde ho mám vzít?“

„To je velmi jednoduché,“ odpověděla čarodějka. „Vezmi si tohle semínko. Není to obyčejné semínko nějakého polního kvítku. Jen ho zasad' do květináče a uvidíš, co se stane.“

„Děkuji!“ odpověděla žena a zaplatila čarodějnici několika dukáty. Když přišla domů, zasadila semínko do květináče. V tu chvíli v něm vykvetl krásný kvítek. Podobal se tulipánu, ale květ byl zavřený.

„Jaký krásný kvítek,“ řekla a políbila ho. Tehdy se kvítek rozevřel. A v něm sedělo podivné, ale pěkné, velmi něžné a roztomilé děvčátko.

Bylo velké asi jako palec, a proto ho žena pojmenovala Květuška. Udělala Květušce kolébku z lakované ořechové skořápky a vystlala ji modrými fialkovými kvítky. Položila ji na stůl k oknu, kde Květuška, přikrytá růžovým okvětním lístkem, spávala a ve dne si hrávala na stole.

Paní domu na stůl postavila talíř s vodou a obložila ho květinami. V talíři plaval jeden velký lístek tulipánu. Květuška si do něj sedla a plavila se od jednoho okraje talíře k druhému. Jako vesla jí sloužily dva kusy tlusté koňské žíně.

Jednou v noci skočila do pokoje otevřeným oknem odporná ropucha. „Jaká je tu krásná holčička! To by byla nevěsta pro mého syna!“ Radostně zakvákala a popadla skořápku s Květuškou.

Přes zahradu tekla široký potok s bahnitým a stinným břehem.